

Endelig vil jeg i forhold til en generel forlængelse af barselorloven som foreslået af hr. Frank Dahlgaard sige, at hvis orlovsmønstret følger det nuværende, vil det betyde, at kvinder generelt vil være fraværende fra arbejdsmarkedet på grund af barselorlov i en længere periode, end tilfældet er i dag med deraf følgende vanskeligheder med at fastholde placeringen på arbejdsmarkedet.

For at resumere: Der eksisterer i dag ganske betydelige, fleksible orlovsmuligheder for begge. Den store udfordring er at opnå en tilstand, hvor kønnene i højere grad deler opgaven og rettighederne ligeligt imellem sig. Derfor kan beslutningsforslaget efter regeringens opfattelse kun indstilles til forkastelse.

Med hensyn til forslaget fra SF vil jeg, for så vidt angår de mere generelle bemærkninger, henvise til, hvad jeg lige har nævnt. Det er klart nok, at SF's beslutningsforslag har en noget mere realistisk udformning i forhold til de hindringer, som jeg skitserede tidligere, både fordi den forlængelse, som foreslås, er, som den er, og fordi der opereres med en vis indkøringsfrist.

Samtidig fremgår det klart af begrundelserne for forslaget, at man i SF er meget indstillet på, at en eventuel forlængelse skal udformes, så den ikke får en skæv kønsmæssig effekt. Regeringen lægger også stor vægt på, at begge køn har mulighed for at udnytte deres orlovsrettigheder, men når det er sagt, må jeg fastholde, hvad jeg sagde til det tidligere beslutningsforslag: Regeringen finder ikke, at det vil være økonomisk eller arbejdsmarkeds-mæssigt forsvarligt ved lov at indføre en stadig forholdsvis omfattende forlængelse af barselorlovsperioden.

Vi mener, det er en opgave, der skal løftes af arbejdsmarkedets parter, og derfor indstiller vi også, at dette beslutningsforslag forkastes. Men regeringen er indstillet på at overveje, hvordan man kan sikre, at begge køn i højere grad deler opgaverne og rettighederne ligeligt imellem sig.

Pernille Blach Hansen (S):

I Socialdemokratiet ønsker vi at sikre, at alle familier har gode muligheder for at få børn. Det kræver, at vi tager hensyn til børnefamilierne på arbejdspladsen og til den måde, vi indretter samfundet på.

Men heldigvis ser det også ud, som om vi er på rette vej. Faktisk er Danmark et af de europæiske lande, hvor der fødes flest børn. Mon ikke en del af forklaringen er, at børnefamilierne i Danmark har relativt gode muligheder for at

indrette deres tilværelse? I danske familier har far og mor en reel mulighed for både at arbejde og have børn.

I Socialdemokratiet har vi kæmpet for at sikre børnefamilierne rimelige økonomiske vilkår, og vi har kæmpet for at sikre den enkelte familie et reelt valg mellem selv at passe sit barn eller at få det passet. Derfor er vi glade for, at det de sidste 7 år er lykkedes at udvide antallet af pasningstilbud til landets børnefamilier med over 155.000 pladser.

Vi har også taget en række initiativer for at forbedre børnefamiliernes vilkår. Lad mig bare nævne, at vi har udvidet fædreorloven med 14 dage, og vi har gjort børnepasningsorloven mere fleksibel. Samtidig har vi også forbedret børnefamiliernes økonomiske vilkår, bl.a. ved at sænke daginstitutionsbetalingen for familier med en lav indkomst og også ved at forbedre vilkårene for studerende med børn.

Som forslagene i dag fremsættes, er det selvfølgelig sympatisk at give børnefamilierne noget mere tid, men vi tror ikke, at en øjeblikkelig forlængelse af barselorloven med 1 år, som hr. Frank Dahlgaard foreslår, er vejen frem for de danske børnefamilier. Vi mener, at barselorloven og børnepasningsorloven skal ses i en sammenhæng, og samtidig er vi også bekymrede for de ligestillingsmæssige problemer i forslaget.

Hr. Frank Dahlgaards forslag vil sandsynligvis yderligere forstærke den tendens, vi allerede ser i dag, nemlig at orlovsmulighederne stort set alene anvendes af børnenes mødre. Spørgsmålet er vel også, om det er den rigtige prioritering at øge barselorloven nu, så længe en stor del af mændene ikke vælger at udnytte de muligheder, de allerede har.

Vi vil hellere fokusere på at give familier et reelt valg, så man ikke noget sted er nødt til at vælge en børnepasningsorlov, når barselorloven slutter, fordi kommunen ikke lever op til målet om en reel pasningsgaranti. Der er også en overhængende risiko for, at vi kommer til at mangle arbejdskraft, hvis forslaget gennemføres, ikke mindst i den offentlige sektor. Konsekvensen heraf kunne jo f.eks. blive længere ventelister. Af de grunde kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Jeg vil da også godt knytte den kommentar til hr. Frank Dahlgaards forslag, at det vist i højere grad drejer sig om at afskaffe pasningstilbudet til børn under 1 år, end det drejer sig om at indføre en reel 1-års-barselorlov.